

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Fora de mare

L a història. Sevilla i Benidorm, avui. Pepa és una mare que va a la seva tot passant de la seva filla Leila, fins que l'amiga que les havia acollit, les fa fora de la casa on vivien, aleshores Pepa s'ha de buscar la vida...

Les formes. Les directores emergents acostumen a practicar un cinema intimista, directe i sense floritures narratives. Si de cas, la càmera a l'espatlla en seguiment continu de

la protagonista, encapsulada en primers, primeríssims plans, i vas que et mates. De la pobresa en fem virtut. Per tant, per davant i pel darrera la pantalla s'omple de l'omnipresent personatge, quedant la resta de la posada en escena en discret segon pla. "Ama" és això

mateix, a la busca i captura de Pepa, la mare fora de mare, ama (¿d'aquí l'ambigu títol del film?) gens amorosa i gairebé absent del seu rol de mare amantíssima. Amb guió de Núria Dunjó i de la mateixa directora, la debutant Júlia de Paz Solvar (Barcelona, 26 anys) segueix fil per randa allò escrit, fins que les imposicions físiques del rodatge deuen donar pas tant a l'emoció espontània com a l'esllanguiment dramàtic. Aleshores, la radiografia d'una mare en egoista "stand

by" familiar, fa costeruda l'empatia amb aquesta Pepa, que per dir-ho amb un cert humor del que falta en aquest melodrama, és una pepa a la deriva. Així, la mare alambinada del fulletó social és alhora víctima i victimària. Júlia de Paz pren partit per la mala mare (¿allò de que la societat l'ha feta així?) en el seu imparable descens a l'infern que, amb bona fe, acaba al purgatori. "Ama" parteix d'un

curtmetratge escolar, ara allargassat, que pretén posar el dit a la nafra del desvalliment personal en una societat precària i injusta amb el mercat laboral. Valenta a la seva manera, la pel·lícula es tanca amb voluntat esperançadora. Abans, però, s'ha permès justificar el perquè de tot plegat. ¿Causa i efecte?

El fons. Tal faràs, tal trobaràs. Compte doncs, no?

La imatge. Pepa endinsant-se al mar en negra nit, ¿palpant-se la panxa com en un renaixement?

La frase. "Quiero dejar de pensar solo en mí", confessa Pepa a la seva mare en tornar a casa. A les antípodes del Manual de la Bona Mare.

La recomanació. Cinèfils interessats en el cinema femení i feminista emergent amb vocació social, que no socialista.

'Ama'

Directora: Júlia de Paz Solvar.

Intèrprets:

Tamara Casellas,
Leire Martin

Vara, Manuel de Blas, Ana Turbin,

Estefania de los Santos. Espanya,

2021. 88'.

Screenbox Lleida